

LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCINIS TEISMAS

SPRENDIMAS

DĖL PRAŠYMO NR. 1A-50/2022 DALIES GRAŽINIMO IR ATSIŠAKYMO NAGRINĖTI JO DALĮ

2022 m. rugsėjo 28 d. Nr. KT120-A-S110/2022

Vilnius

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, susidedantis iš Konstitucinio Teismo teisėjų Elvyros Baltutytės, Gintaro Godos, Giedrės Lastauskienės, Vytauto Mizaro, Algio Norkūno, Daivos Petrylaitės, Janinos Stripeikienės,

sekretoriaujant Vaivai Matuizaitei,

Konstitucinio Teismo tvarkomajame posėdyje apsvarstė pareiškėjo [duomenys neskelbiami] ([duomenys neskelbiami]) prašymą Nr. 1A-50/2022.

Konstitucinis Teismas

nustatė:

1. Pareiškėjas prašo ištirti, ar:

– Lietuvos Respublikos Konstitucijos 23 straipsnio 1 daliai, 29 straipsnio 1 daliai, 32 straipsnio 1 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui neprieštarauja Lietuvos Respublikos piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atkūrimo įstatymo 2 straipsnio (2000 m. spalio 10 d. redakcija) 2 dalis, 10 straipsnio 1 dalis (2004 m. spalio 12 d. redakcija);

– Konstitucijos 3 straipsnio 1 daliai, 4 straipsniui, 29 straipsnio 1 daliai, 30 straipsnio 1 daliai, 55 straipsnio 1 daliai, 109 straipsnio 2, 3 dalims, 111 straipsnio 1 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui neprieštarauja Lietuvos Respublikos administracinių teismų įsteigimo įstatymo 2 straipsnio (2016 m. birželio 23 d. redakcija) 1 dalies 3 punktas, Lietuvos Respublikos teismų įstatymo (2002 m. sausio 24 d. redakcija) 12 straipsnio 7, 9 dalys, 31 straipsnio (2016 m. birželio 2 d. redakcija) 1 dalies 1, 2 punktai, 2 dalis, 71 straipsnio 1 dalis, 2 dalis (2006 m. gegužės 23 d. redakcija), 84 straipsnio 1 dalis, 8 dalis (2019 m. liepos 16 d. redakcija), 91⁵ straipsnio 1 dalis, Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (2016 m. birželio 2 d. redakcija) (toliau – ABTĮ) 15 straipsnis, 21 straipsnio 1 dalis, 148 straipsnio 1 dalis.

2. Nacionalinės žemės tarnybos prie Žemės ūkio ministerijos (toliau – NŽT) Šiaulių

skyriaus 2020 m. gegužės 25 d. įsakymu, vadovaujantis Piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atkūrimo įstatymo 2 straipsnio 1, 2 dalimis, 10 straipsnio 4 dalimi, nutraukta nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atkūrimo procedūra, nes prašymą atkurti nuosavybės teises patekęs asmuo nepateikė Lietuvos Respublikos pilietybę patvirtinančio dokumento, o jo įpėdinis (pareiškėjas) nėra Lietuvos Respublikos pilietis. NŽT direktorius 2020 m. rugpjūčio 19 d. sprendimu atmetė pareiškėjo skundą dėl NŽT Šiaulių skyriaus 2020 m. gegužės 25 d. įsakymo.

Regionų apygardos administracinis teismas 2021 m. vasario 2 d. sprendimu atmetė pareiškėjo skundą dėl minėtų NŽT Šiaulių skyriaus ir NŽT direktoriaus sprendimų. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – ir LVAT) 2022 m. sausio 19 d. neskundžiama nutartimi Regionų apygardos administracinio teismo 2021 m. vasario 2 d. sprendimą paliko nepakeistą.

3. Pareiškėjo prašymas Konstituciniam Teismui registruotu paštu išsiųstas 2022 m. gegužės 19 d., Konstituciniame Teisme gautas 2022 m. gegužės 23 d.

4. Pradėjus išankstinį tyrimą dėl pareiškėjo prašymo buvo nustatyta, kad dalis prašymo neatitinka Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo įstatymo 67¹ straipsnio (2019 m. liepos 16 d. redakcija) 1 dalies 10 punkte, 2 dalyje nustatytų reikalavimų.

Atsižvelgiant į tai, Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo pirmininko 2022 m. birželio 22 d. potvarkiu Nr. 2A-72 „Dėl prašymo trūkumų pašalinimo“ buvo nustatytas terminas pareiškėjo prašymo trūkumams pašalinti, kaip nustatyta Konstitucinio Teismo įstatymo 24 straipsnio 4 dalyje (2019 m. liepos 16 d. redakcija).

5. Pareiškėjas, siekdamas pašalinti nurodytus prašymo trūkumus, minėtame Konstitucinio Teismo pirmininko potvarkyje nustatytu laiku Konstituciniam Teismui pateikė patikslintą prašymą.

Konstitucinis Teismas

konstatuoja:

6. Konstitucijos 106 straipsnio 4 dalyje (2019 m. kovo 21 d. redakcija) nustatyta, kad kiekvienas asmuo turi teisę kreiptis į Konstitucinį Teismą dėl Konstitucijos 105 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų aktų, jeigu jų pagrindu priimtas sprendimas pažeidė šio asmens konstitucines teises ar laisves ir šis asmuo išnaudojo visas teisinės gynybos priemones; šios teisės įgyvendinimo tvarką nustato Konstitucinio Teismo įstatymas.

6.1. Konstitucinio Teismo įstatymo 65 straipsnio (2019 m. liepos 16 d. redakcija) 2 dalyje nustatyta, kad asmuo turi teisę paduoti Konstituciniam Teismui prašymą ištirti įstatymų ar kitų Seimo priimtų aktų, Respublikos Prezidento aktų, Vyriausybės aktų atitikimą Konstitucijai arba įstatymams, jeigu: 1) tų aktų pagrindu priimtas sprendimas pažeidė šio asmens konstitucines teises ar laisves ir 2) šis asmuo pasinaudojo visomis įstatymuose nustatytomis savo konstitucinių teisių ar

laisvių gynybos priemonėmis, įskaitant teisę kreiptis į teismą, ir, išnaudojus visas įstatymuose numatytas teismo sprendimo apskundimo galimybes, yra priimtas galutinis ir neskundžiamas teismo sprendimas, ir 3) nuo šios dalies 2 punkte nurodyto teismo sprendimo įsiteisėjimo dienos nepraėjo daugiau kaip keturi mėnesiai.

6.2. Konstitucinio Teismo įstatymo 67¹ straipsnyje (2019 m. liepos 16 d. redakcija) yra nustatyti Konstitucijos 106 straipsnio 4 dalyje (2019 m. kovo 21 d. redakcija) nurodyto asmens prašymo turinio reikalavimai, be kita ko, prašyme nurodyti prašymą teikiančio asmens pozicijos dėl ginčijamo teisės akto prieštaravimo Konstitucijai teisinius argumentus, įskaitant pagrindžiančius, kaip buvo pažeistos šio asmens konstitucinės teisės ar laisvės (67¹ straipsnio 1 dalies 10 punktas), šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją prašyme suformuluoti aiškiai, tiksliai ir suprantamai (67¹ straipsnio 2 dalis).

7. Kaip minėta, pareiškėjas *inter alia* prašo ištirti, ar Konstitucijai neprieštaruoja ABTĮ:

– 15 straipsnis, kuriame, be kita ko, nustatyta, kad LVAT formuoja vienodą teismų praktiką aiškinant ir taikant įstatymus bei kitus teisės aktus (1 dalis);

– 21 straipsnio 1 dalis, kurioje įtvirtinta LVAT kompetencija, *inter alia* tai, kad LVAT yra apeliacinė instancija byloms, kurias išnagrinėjo administraciniai teismai kaip pirmosios instancijos teismai (1 punktas);

– 148 straipsnio 1 dalis, kurioje nustatyta, kad apeliacinės instancijos teismo sprendimas ar nutartis įsiteisėja priėmimo dieną ir kasacine tvarka neskundžiami.

Pasak pareiškėjo, ribojant kasaciją administraciniame procese, visi asmenys, besikreipiantys į administracinius teismus, yra diskriminuojami, ribojama ir jų teisė kreiptis į teismą. Pareiškėjas taip pat teigia, kad lygiagrečios, savo precedentais konkuruojančios su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo ir Lietuvos apeliacinio teismo, instancinės teismų sistemos sukūrimas prieštarauja Konstitucijos 111 straipsnio 1 daliai.

7.1. Šiame kontekste pažymėtina, jog Konstitucinis Teismas yra konstatavęs, kad įstatymų leidėjas, paisydamas Konstitucijos, turi plačią diskreciją spręsti (vadovaudamasis *inter alia* tikslingumo sumetimais), kokių kategorijų byloms nagrinėti turi būti įsteigti specializuoti teismai, nustatyti kiekvienos kategorijos byloms nagrinėti skirtų specializuotų teismų sistemą; pagal Konstitucijos 111 straipsnio 2 dalį įsteigtų specializuotų teismų instancinė sistema, palyginti su bendrosios kompetencijos teismų instancine sistema, gali turėti tam tikrų ypatumų.

Iš Konstitucijos kylantys bendrosios kompetencijos teismų veiklos ir tos veiklos teisinio reguliavimo imperatyvai yra *mutatis mutandis* taikytini ir pagal Konstitucijos 111 straipsnio 2 dalį įsteigtų specializuotų teismų veiklai bei jos teisiniam reguliavimui. Tai pasakytina apie iš Konstitucijos kylančius reikalavimus, susijusius *inter alia*: su galimybės teismo baigiamąjį aktą nustatyta tvarka apskųsti bent vienos aukštesnės instancijos teismui užtikrinimu; su vienodos teismų

praktikos formavimu; su teismų (*inter alia* aukščiausiosios instancijos) susaistymu esamais precedentais; su kiekvieno tam tikros instancijos teismo priederme pagal įstatymus vykdyti būtent tas funkcijas, kurios yra priskirtos tos instancijos teismams, ir neperžengti savo jurisdikcijos ribų, neviršyti kitų įgaliojimų; su žemesnės instancijos teismų organizaciniu ir kitokiu nepavaldumu jokiai aukštesnės instancijos teismui ir procesiniu savarankiškumu bei teismų praktikos formavimu teismams patiems sprendžiant bylas, ir kt. (2006 m. kovo 28 d. nutarimas).

Konstitucinis Teismas taip pat yra pažymėjęs, kad įstatymu turi būti nustatytas toks teisinis reguliavimas, kad bendrosios kompetencijos ar pagal Konstitucijos 111 straipsnio 2 dalį įsteigto specializuoto pirmosios instancijos teismo baigiamąjį aktą būtų galima apskųsti bent vienos aukštesnės instancijos teismui (*inter alia* 2006 m. sausio 16 d., 2019 m. kovo 1 d. nutarimai).

7.2. Pareiškėjas prašyme ir šalinant prašymo trūkumus pateiktame patikslintame prašyme nepaaiškino, kodėl įstatymų leidėjas, pasinaudodamas jam Konstitucijos suteikta plačia diskrecija teisminės sistemos nustatymo (jos formavimo) srityje, negali spręsti, kokių kategorijų byloms nagrinėti turi būti įsteigti specializuoti teismai, ir kodėl įstatymų leidėjas negali nustatyti kiekvienos kategorijos byloms nagrinėti skirtų specializuotų teismų sistemos. Pareiškėjas nepateikė ir teisinių argumentų, kodėl, įvertindamas teismams priskirtų nagrinėti bylų kategorijų ypatumus, įstatymų leidėjas negali nustatyti, kad bendrosios kompetencijos ir administracinius teismus sudaro skirtingų pakopų instancinė sistema, taip pat kodėl, pagal Konstituciją, įstatymu turėtų būti nustatyta ne dviejų, o trijų pakopų administracinių teismų instancinė sistema; pareiškėjas taip pat nepaaiškino, kaip jo teises pažeidžia Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui suteikta teisė formuoti vienodą administracinių teismų praktiką.

Be to, pareiškėjas teisiškai nepagrindė, kodėl ginčijamas ABTĮ 15 straipsnyje, 21 straipsnio 1 dalyje, 148 straipsnio 1 dalyje nustatytas teisinis reguliavimas, vienodai taikomas visiems į administracinius teismus besikreipiantiems asmenims, pažeidžia Konstitucijos 29 straipsnyje įtvirtintą asmenų lygiateisiškumo principą.

7.3. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad pareiškėjas nepateikė teisinių argumentų, pagrindžiančių savo abejones dėl ABTĮ 15 straipsnio, 21 straipsnio 1 dalies, 148 straipsnio 1 dalies tiek, kiek nurodyta, atitikties Konstitucijai, taigi nepašalino šios prašymo dalies trūkumų.

7.4. Pagal Konstitucinio Teismo įstatymo 70 straipsnio 1 dalies (2019 m. liepos 16 d. redakcija) 3 punktą, jeigu Konstitucijos 106 straipsnio 4 dalyje nurodytas asmuo nepašalino prašymo (jo dalies) trūkumų šio įstatymo 24 straipsnio 4 dalyje nustatytu atveju ir terminais, toks prašymas (jo dalis) grąžinamas pareiškėjui.

Vadinasi, yra pagrindas grąžinti pareiškėjui šią jo prašymo dalį.

7.5. Pagal Konstitucinio Teismo įstatymo 70 straipsnio 2 dalį, prašymo grąžinimas neatima teisės kreiptis į Konstitucinį Teismą bendra tvarka, kai bus pašalinti buvę trūkumai.

Kaip ne kartą yra konstatavęs Konstitucinis Teismas, prašymo grąžinimas prašymo trūkumų per nustatytą terminą nepašalinusiam Konstitucijos 106 straipsnio 4 dalyje nurodytam asmeniui nesuteikia teisės kreiptis į Konstitucinį Teismą bendra tvarka, jeigu šis asmuo nebegali įgyvendinti šios savo teisės pateikdamas naują prašymą Konstituciniam Teismui Konstitucinio Teismo įstatyme nustatytais sąlygomis, *inter alia* per šiame įstatyme nustatytą keturių mėnesių nuo galutinio ir neskundžiamo teismo sprendimo įsiteisėjimo dienos terminą (*inter alia* 2020 m. sausio 16 d. sprendimas Nr. KT6-A-S6/2020, 2020 m. rugsėjo 3 d. sprendimas Nr. KT155-A-S142/2020, 2021 m. vasario 4 d. sprendimas Nr. KT25-A-S25/2021).

Atsižvelgiant į tai, kad dėl pareiškėjo priimta LVAT galutinė ir neskundžiama nutartis, nuo kurios įsiteisėjimo dienos skaičiuojamas kreipimosi į Konstitucinį Teismą terminas, įsiteisėjo 2022 m. sausio 19 d., pareiškėjas nebegali įgyvendinti teisės kreiptis į Konstitucinį Teismą pateikdamas naują prašymą ištirti ABTĮ 15 straipsnio, 21 straipsnio 1 dalies, 148 straipsnio 1 dalies tiek, kiek nurodyta, atitiktį Konstitucijai per Konstitucinio Teismo įstatyme nustatytą keturių mėnesių terminą.

8. Kaip minėta, pareiškėjas taip pat prašo ištirti, ar Konstitucijai neprieštarauja Piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atkūrimo įstatymo 2 straipsnio (2000 m. spalio 10 d. redakcija) 2 dalis, kurioje nustatyta, kad jeigu piliečiai, kurie nustatytu laiku buvo padavę prašymus atkurti nuosavybės teises, yra mirę, nuosavybės teisės atkuriamos mirusiojo vardu ir perduodamos įpėdiniui, jeigu šis yra Lietuvos Respublikos pilietis, ir 10 straipsnio 1 dalis (2004 m. spalio 12 d. redakcija), kurioje nustatyta, kad nuosavybės teisės atkuriamos piliečiams, kurių prašymai pateikti įstatymų nustatytais terminais ir tvarka, tiek, kiek, pasak pareiškėjo, asmuo, visiškai įvykdęs šiuose straipsniuose nustatytus reikalavimus, negali išsaugoti savo nuosavybės teisių arba yra priverstas atsisakyti savo laisvės išvykti iš Lietuvos ir pasirinkti gyvenamąją vietą.

Iš pareiškėjo prašymo ir jame pateiktų teiginių matyti, kad pareiškėjas iš esmės ginčija Lietuvos Respublikos pilietybės reikalavimą, kaip būtiną sąlygą nuosavybės teisių atkūrimui, ir mano, kad, atsisakius atkurti jam nuosavybės teises dėl to, kad jis neteko Lietuvos Respublikos pilietybės įgijęs kitos valstybės pilietybę, pažeistos jam Konstitucijos garantuojamos teisė į nuosavybę ir teisė išvykti iš Lietuvos.

8.1. Pareiškėjo prašymo kontekste pažymėtina, kad Konstitucinis Teismas 2010 m. gruodžio 22 d. nutarime ištyręs Piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atkūrimo įstatymo nuostatas, pagal kurias nuosavybės teisės atkuriamos tik Lietuvos Respublikos piliečiams, *inter alia* konstatavo, kad šio įstatymo 10 straipsnio (2004 m. spalio 12 d. redakcija) 1 dalis tiek, kiek joje nustatyta, kad nuosavybės teisės atkuriamos tik Lietuvos Respublikos piliečiams ir tik jiems,

praleidusiems nustatytą prašymų atkurti nuosavybės teises į nekilnojamąjį turtą pateikimo terminą dėl priežasčių, kurias teismas pripažįsta svarbiomis, praleistas terminas gali būti atnaujinamas, neprieštarauja Konstitucijai.

Šiame nutarime aiškindamas įstatymo nuostatas, pagal kurias nuosavybės teisės atkuriamos tik Lietuvos Respublikos piliečiams, Konstitucinis Teismas *inter alia* pažymėjo, kad:

– konstitucinė nuosavybės teisių apsaugos garantija – tai *status quo* garantija; kol atitinkamos valstybės institucijos nėra priėmusios sprendimo dėl nuosavybės teisių atkūrimo, asmenys, kuriems atkuriamos nuosavybės teisės, realiai neturi subjektinių nuosavybės teisių į turėtąjį turtą;

– nuosavybės teisė, kaip žmogaus prigimtine teisė, Konstitucijos 23 straipsnio prasme nėra tapati Lietuvos Respublikos piliečio teisei įstatymo nustatyta tvarka atkurti nuosavybės teises į išlikusį nekilnojamąjį turtą; tik valstybės įgaliotai institucijai priėmus sprendimą atkurti asmeniui nuosavybės teises, tas asmuo įgyja nuosavybės teises, kurios saugomos ir ginamos pagal Konstitucijos 23 straipsnį.

Konstitucinis Teismas 2010 m. gruodžio 22 d. nutarime taip pat atkreipė dėmesį, jog Europos Žmogaus Teisių Teismo 2009 m. birželio 30 d. nutarime dėl priimtumo byloje *Boruch Shub prieš Lietuvą* konstatuota, kad Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – Konvencija) Pirmojo protokolo 1 straipsnis nesukuria susitariančiosioms šalims bendro pobūdžio pareigos atkurti nuosavybės teises į turtą, eksproprijuotą prieš joms ratifikuojant Konvenciją, negarantuoja teisės atkurti nuosavybę ir neriboja valstybės laisvės nustatyti nuosavybės teisių atkūrimo mastą ir sąlygas; asmuo, kuriam Piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atkūrimo įstatymas nesuteikė teisės reikalauti atkurti nuosavybės teises, nes jis neatitiko pilietybės reikalavimo, neturi teisėtų lūkesčių įgyvendinti nuosavybės teises, kurie galėtų būti laikomi nuosavybe pagal Konvencijos Pirmojo protokolo 1 straipsnį.

8.2. Atsižvelgiant į minėtas Konstitucinio Teismo 2010 m. gruodžio 22 d. nutarimo nuostatas, konstatuotina, kad pareiškėjo prašymas yra grindžiamas Konstitucinio Teismo nutarimo nuostatas paneigiančia prezumpcija, kad pagal Konstituciją negali būti nustatyta, jog nuosavybės teisės atkuriamos tik Lietuvos Respublikos piliečiams, taip pat kad asmuo realiai turi subjektines nuosavybės teises į turėtąjį turtą, kurios saugomos ir ginamos pagal Konstitucijos 23 straipsnį, dar nesant valstybės įgalios institucijos priimto sprendimo atkurti tam asmeniui nuosavybės teises. Toks prašymas negali būti vertinamas kaip grindžiamas teisiniais motyvais.

8.3. Pagal Konstitucinio Teismo įstatymo 69 straipsnio 1 dalies 5 punktą, Konstitucinis Teismas savo sprendimu atsisako nagrinėti prašymą ištirti teisės akto atitiktį Konstitucijai, jeigu prašymas grindžiamas ne teisiniais motyvais.

Taigi yra pagrindas atsisakyti priimti nagrinėti šią pareiškėjo prašymo dalį.

9. Kaip minėta, pareiškėjas prašo ištirti ir kai kurių Administracinių teismų įsteigimo įstatymo, Teismų įstatymo nuostatų atitiktį Konstitucijai.

9.1. Konstitucinis Teismas ne kartą yra konstatavęs, kad Konstitucijos 106 straipsnio 4 dalyje (2019 m. kovo 21 d. redakcija) nurodytas asmuo turi teisę kreiptis į Konstitucinį Teismą su prašymu ištirti, ar Konstitucijai ir (ar) įstatymams neprieštarauja tik tokie Konstitucijos 105 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyti aktai, kurių pagrindu priimtas sprendimas galėjo pažeisti šio asmens konstitucines teises ar laisves; pagal Konstituciją, minėtas asmuo neturi teisės kreiptis į Konstitucinį Teismą dėl Konstitucijos 105 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų aktų, jeigu jų pagrindu nebuvo priimta tokio sprendimo (*inter alia* 2020 m. rugsėjo 15 d. sprendimas Nr. KT168-A-S154/2020, 2021 m. sausio 8 d. sprendimas Nr. KT2-A-S2/2021, 2021 m. spalio 6 d. sprendimas Nr. KT162-A-S150/2021).

9.2. Pažymėtina, kad NŽT Šiaulių skyriaus 2020 m. gegužės 25 d. įsakymas ir NŽT direktoriaus 2020 m. rugpjūčio 19 d. sprendimas, taip pat Regionų apygardos administracinio teismo 2021 m. vasario 2 d. sprendimas ir Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2022 m. sausio 19 d. nutartis buvo priimti ne pareiškėjo ginčijamų Administracinių teismų įsteigimo įstatymo, Teismų įstatymo pagrindu.

Taigi darytina išvada, kad, pagal Konstituciją, pareiškėjas neturi teisės kreiptis į Konstitucinį Teismą dėl nurodytų įstatymų atitikties Konstitucijai.

9.3. Pagal Konstitucinio Teismo įstatymo 69 straipsnio 1 dalies 1 punktą, Konstitucinis Teismas savo sprendimu atsisako nagrinėti prašymą ištirti teisės akto atitiktį Konstitucijai, jeigu prašymas paduotas institucijos ar asmens, neturinčių teisės kreiptis į Konstitucinį Teismą.

Vadinasi, yra pagrindas atsisakyti priimti nagrinėti šią pareiškėjo prašymo dalį.

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo įstatymo 22 straipsnio 3, 4 dalimis, 25 straipsnio 1 dalies 2, 3 punktais, 28 straipsniu, 67¹ straipsnio 1 dalies 10 punktu, 2 dalimi, 69 straipsnio 1 dalies 1, 5 punktais, 2 dalimi, 70 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas

nusprendžia:

1. Gražinti pareiškėjui [duomenys neskelbiami] ([duomenys neskelbiami]) prašymą Nr. 1A-50/2022 ištirti, ar Lietuvos Respublikos Konstitucijai neprieštarauja Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (2016 m. birželio 2 d. redakcija) 15 straipsnis, 21 straipsnio 1 dalis, 148 straipsnio 1 dalis.

2. Atsisakyti nagrinėti pareiškėjo [duomenys neskelbiami] ([duomenys neskelbiami]) prašymą Nr. 1A-50/2022 ištirti, ar Lietuvos Respublikos Konstitucijai neprieštarauja Lietuvos Respublikos piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atkūrimo įstatymo 2 straipsnio

(2000 m. spalio 10 d. redakcija) 2 dalis, 10 straipsnio 1 dalis (2004 m. spalio 12 d. redakcija), Lietuvos Respublikos administracinių teismų įsteigimo įstatymo 2 straipsnio (2016 m. birželio 23 d. redakcija) 1 dalies 3 punktas, Lietuvos Respublikos teismų įstatymo (2002 m. sausio 24 d. redakcija) 12 straipsnio 7, 9 dalys, 31 straipsnio (2016 m. birželio 2 d. redakcija) 1 dalies 1, 2 punktai, 2 dalis, 71 straipsnio 1 dalis, 2 dalis (2006 m. gegužės 23 d. redakcija), 84 straipsnio 1 dalis, 8 dalis (2019 m. liepos 16 d. redakcija), 91⁵ straipsnio 1 dalis.

Šis Konstitucinio Teismo sprendimas yra galutinis ir neskundžiamas.

Konstitucinio Teismo teisėjai

Elvyra Baltutytė

Gintaras Goda

Giedrė Lastauskienė

Vytautas Mizaras

Algis Norkūnas

Daiva Petrylaitė

Janina Stripeikienė